

UCHWAŁA NR XXII/184/08
RADY MIEJSKIEJ W SUWAŁKACH

z dnia 26 marca 2008 r.

**w sprawie zajęcia stanowiska wobec wezwania Rady Miejskiej w Suwałkach do
usunięcia naruszenia prawa**

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 oraz art. 101 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591; z 2002 r. Nr 23, poz. 220, Nr 62, poz. 558, Nr 113, poz. 984, Nr 153, poz. 1271, Nr 214, poz. 1806; z 2003 r. Nr 80, poz. 717, Nr 162, poz. 1568; z 2004 r. Nr 102, poz. 1055, Nr 116, poz. 1203, Nr 167, poz. 1759, z 2005 r. Nr 172, poz. 1441 i Nr 175, poz. 1457 oraz z 2006 r. Nr 17, poz. 128, Nr 181, poz. 1337, z 2007 r. Nr 48, poz. 327, Nr 138, poz. 974, Nr 173, poz. 1218), Rada Miejska w Suwałkach uchwała, co następuje:

§ 1. Nie uwzględnia się wezwania Pani Urszuli Grzędzińskiej do usunięcia naruszenia prawa w uchwale Nr VI/39/07 Rady Miejskiej w Suwałkach z dnia 31 stycznia 2007 r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego rejonu ulicy Zarzecze, wniesionego do Prezydenta Miasta Suwałk w dniu 18 lutego 2008 roku.

§ 2. Uzasadnienie stanowiska Rady Miejskiej w Suwałkach stanowi załącznik do niniejszej uchwały.

§ 3. Wykonanie uchwały powierza się Prezydentowi Miasta Suwałk.

§ 4. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący
Rady Miejskiej w Suwałkach

Włodzimierz Marczewski

UZASADNIENIE

W dniu 18 lutego 2008 roku Pani Urszula Grzędzińska wezwała Radę Miejską w Suwałkach do usunięcia naruszenia prawa dokonanego uchwałą nr VI/39/07 Rady Miejskiej w Suwałkach z dnia 31 stycznia 2007 r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego rejonu ulicy Zarzecze.

Wezwanie do usunięcia naruszenia prawa dokonane zostało przez Wzywającą w trybie art. 101 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591; z 2002 r. Nr 23, poz. 220, Nr 62, poz. 558, Nr 113, poz. 984, Nr 153, poz. 1271, Nr 214, poz. 1806; z 2003 r. Nr 80, poz. 717, Nr 162, poz. 1568; z 2004 r. Nr 102, poz. 1055, Nr 116, poz. 1203, Nr 167, poz. 1759, z 2005 r. Nr 172, poz. 1441 i Nr 175, poz. 1457 oraz z 2006 r. Nr 17, poz. 128, Nr 181, poz. 1337, z 2007 r. Nr 48, poz. 327, Nr 138, poz. 974, Nr 173, poz. 1218). Zgodnie z tym przepisem wezwanie takie jest formalną przesłanką niezbędną do rozpatrzenia skargi przez sąd administracyjny.

Wzywająca stoi na stanowisku, iż przedmiotowa uchwała Rady Miejskiej narusza jej interes prawny. Stanowisko swoje Pani Urszula Grzędzińska uzasadnia 11 punktami.

Po przeanalizowaniu wezwania do usunięcia naruszenia prawa dokonanego uchwałą nr VI/39/07 Rady Miejskiej w Suwałkach z dnia 31 stycznia 2007 r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania

przestrzennego rejonu ulicy Zarzecze stwierdzam, iż Rada Gminy podejmując ww. uchwałę działała w zgodzie z obowiązującym prawem.

Odnosząc się do postawionego głównego zarzutu, dotyczącego naruszenia interesu prawnego stwierdzam, co następuje:

Nie ulega wątpliwości, iż uchwałą nr VI/39/07 Rady Miejskiej w Suwałkach z dnia 31 stycznia 2007 r. ograniczone zostały prawa własności Pani Urszuli Grzędzińskiej. Uprawnienia do takich ograniczeń daje Radzie Miejskiej zarówno Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej, jak i ustawa z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. Nr 80, poz. 717, z późn. zm.).

Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej uchwalona w dniu 2 kwietnia 1997 r. przez Zgromadzenie Narodowe.(Dz. U. 1997, NR 78 poz. 483) w art. 22 stanowi:

„Ograniczenie wolności działalności gospodarczej jest dopuszczalne tylko w drodze ustawy i tylko ze względu na ważny interes publiczny.”

Na podstawie tej delegacji, przepisy wielu ustaw określają warunki i zasady prowadzenia działalności gospodarczej.

Zakres i sposoby postępowania w sprawach przeznaczania terenów na określone cele, oraz ustalania zasad ich zagospodarowania i zabudowy reguluje ustawa z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. Nr 80, poz. 717, z późn. zm.). Z mocy art. 3 ust. 1 tej ustawy, Rada Miejska posiada władztwo planistyczne i może samodzielnie decydować o sposobie zagospodarowania terenów, w tym terenów nie

stanowiących jej własności, w zakresie nie naruszającym obiektywnego porządku prawnego.

Porządek prawny w tym zakresie kształtują w szczególności przepisy ustawy o samorządzie gminnym i ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym.

Zgodnie z art. 6 i 7 ustawy o samorządzie gminnym ład przestrzenny stanowi jedną z dziedzin interesu publicznego, którego ochrona należy do ustawowych obowiązków miasta.

Realizacja tego zadania, zgodnie z ustawą o samorządzie gminnym i ustawą o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, następuje przez określanie przez Radę Miejską polityki przestrzennej miasta w studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego i stanowienie, zgodnie z ustaleniami studium, planu miejscowego jako przepisu gminnego. Tym samym, w ramach wyznaczonych przez ustawę o samorządzie gminnym i potwierdzonych w ustawie o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, samorząd lokalny chroniąc interes publiczny, ogranicza w różnym stopniu interesy prywatne w zakresie przeznaczenia i zagospodarowania terenów.

Przepisy art. 6 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym zobowiązują do uwzględnienia prawa własności w zagospodarowaniu terenów, ale w myśl art. 1. ust.2 zobowiązują również do uwzględniania wymagań ładu przestrzennego, walorów architektonicznych i krajobrazowych, wymagań ochrony środowiska, wymagań ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków, wymagań ochrony zdrowia oraz bezpieczeństwa ludzi i mienia, walorów ekonomicznych przestrzeni, potrzeb obronności i bezpieczeństwa państwa oraz potrzeb interesu publicznego. Tak więc Rada Miasta ma nakaz ustawowy uwzględniania wszystkich ww. zagadnień w kształtowaniu polityki przestrzennej, w ustalaniu przeznaczenia terenów i w ustalaniu zasad zagospodarowania terenów i kształtowania zabudowy, przyjmując przy tym ład

przestrzenny i zrównoważony rozwój za podstawę tych działań (art. 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym).

Odnosząc się do poszczególnych punktów z uzasadnienia wezwania do usunięcia naruszenia prawa wyjaśniam.

Ad.1.

Pani Urszula Grzędzińska podnosi sprawę braku zgody ze strony władz miasta na przekształcenie terenów rolnych na cele budowlane. Stwierdzenia tego nie popiera faktami. W związku z tym, że sprawa ta ma charakter indywidualnej sprawy z zakresu administracji publicznej, Rada Miejska nie ma możliwości ustosunkowania się do tej kwestii. W zaistniałej sytuacji, gdy brak jest dowodów na poparcie tego stwierdzenia, można jedynie domniemywać, iż hipotetyczna sytuacja była wyłącznie wynikiem braku miejscowego planu dla tych terenów, innego niż uchwalony uchwałą nr XXVII/147/92 Rady Miejskiej w Suwałkach z dnia 10 czerwca 1992 r. i uchwałą nr VI/38/94 Rady Miejskiej w Suwałkach z dnia 14 grudnia 1994 r. Zgodnie bowiem z ustaleniami tego planu działka Pani Grzędzińska położona była w obszarze planistycznym D 61 ZP, dla którego obowiązywały ustalenia dopuszczające adaptację istniejącego ogrodnictwa gruntowego. W oparciu o ten plan nie można więc było zmienić użytkowania terenu z rolniczego na budowlane.

Ad. 2.

Pani Urszula Grzędzińska stwierdza, iż w latach 2000-2004 otrzymywała od władz miejskich zapewnienia o tym, iż cyt.: „obiecywane inwestycje”, nie pisze jednak o jakie inwestycje chodzi, nie będą realizowane. Dlatego też Pani Grzędzińska zagospodarowała grunty rolniczo podnosząc ich kulturę tak, aby można było prowadzić działalność ogrodniczą. Działanie takie było zgodne z prawem, gdyż przepis art. 37 ust.1 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. o

zagospodarowaniu przestrzennym dopuszczał wykorzystywanie terenów, których przeznaczenie zmienia plan miejscowy w sposób dotychczasowy, do czasu ich zagospodarowania zgodnie z planem.

Pani Urszula Grzędzińska zapoznając się z zapisami zawartymi w planie z 1994 r, powinna więc zdawać sobie sprawę z możliwości realizacji jego ustaleń w czasie bliżej nieokreślonym.

Ad.3. Ad. 4 i Ad. 5

Pani Urszula Grzędzińska poprzez stwierdzenie, cyt:

„pierwsze zawiadomienie o przystąpieniu do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, które do nas nieformalnie dotarło, datowane 3 kwietnia 2003 r. i informujące, że plan sporządzany będzie dla terenów rekreacyjnych zalewu Arkadia i terenów wzdłuż rzeki Czarnej Hańczy na podstawie uchwały Rady Miejskiej nr VII/61/2003 z dnia 26 marca 2003 r., a przedmiotem planu jest „ustalenie przeznaczenia i zasad zagospodarowania terenu, którego wiodącą funkcją winna być funkcja rekreacyjna, turystyczna i wypoczynkowa”.”

zarzuca brak osobistego poinformowania Jej o przystąpieniu do sporządzenia planu zagospodarowania przestrzennego.

W aspekcie powyższego zwrócić należy jednak uwagę, iż plan ten nie obejmował swym zasięgiem własności Pani Grzędzińska, dlatego też nie została pisemnie powiadomiona o fakcie przystąpienia do opracowania planu.

Informacja o przystąpieniu do tego opracowania podana była w Tygodniku Suwalskim z dnia 9 kwietnia 2003 r., a stosowne obwieszczenie wywieszane było na tablicy ogłoszeń w Urzędzie Miejskim w Suwałkach w dniach od 3 kwietnia 2003 r. do 15 maja 2003 r.

Ustawa z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. Nr 80, poz. 717, z późn. zm.) nie nakłada obowiązku osobistego powiadamiania o przystąpieniu do sporządzania planu każdego mieszkańca miasta. Sprawa ta uregulowana jest art. 17 ust. 1 tej ustawy. W myśl ww. artykułu fakt, o przystąpieniu do opracowywania planu Prezydent ogłasza w prasie miejscowej oraz przez obwieszczenie, a także w sposób zwyczajowo przyjęty w danej miejscowości. W Suwałkach „sposobem zwyczajowo przyjętym” jest powiadamianie na piśmie jedynie właścicieli terenów objętych planem.

Obowiązek ten w stosunku do Pani Urszuli Grzędzińskiej został dopełniony przy sporządzaniu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego rejonu ulicy Zarzecze, o czym pisze Wzywająca w punkcie 4 uzasadnienia wezwania, jako że jest on właścicielem gruntów położonych w obszarze objętym planem.

Zarzut, iż treść uchwały nr XX/229/04 Rady Miejskiej w Suwałkach z dnia 31 marca 2004 r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego rejonu ulicy Zarzecze, jest tożsama z treścią zawiadomienia Prezydenta jest bezpodstawny. Treść ogłoszenia, obwieszczenia i zawiadomienia reguluje § 12 pkt. 2 i 3 Rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 26 sierpnia 2003 r. w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (Dz. U. Nr 164, poz. 1587).

Pani Grzędzińska zarzuca ponadto, iż z obu dokumentów nie wynikało, jakie są plany i zamierzenia samorządu. Jest to stwierdzenie niezgodne z prawdą, gdyż zarówno w § 1 ust. 2 uchwały nr XX/229/04 Rady Miejskiej w Suwałkach z dnia 31 marca 2004 r., jak i w zawiadomieniu mówi się, cyt.:

„Przedmiotem planu będzie ustalenie zasad zabudowy i zagospodarowania terenu, którego funkcja wiodąca winna być zabudowa związana ze sportem i rekreacją oraz obsługą istniejących cmentarzy i stadionu, uzupełniona funkcją mieszkaniową jednorodzinną.”

Zapis ten określa więc dokładnie jakie są zamierzenia samorządu w stosunku do terenu objętego planem.

Ponadto Pani Urszula Grzędzińska w ustawowym terminie złożyła wniosek do planu, w którym zgłasza propozycję zmiany przeznaczenia swoich gruntów z rolniczych na budowlane. Plan przewiduje możliwość pozostawienia części gruntów, przez które nie przebiega projektowana droga w użytkowaniu ogrodniczym dopuszczając jednocześnie zmianę funkcji z ogrodniczej na usługi z zakresu sportu i rekreacji.

Ad. 6.

Odnosząc się do postawionego zarzutu, dotyczącego naruszenia ustaleń Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Suwałki w zakresie układu komunikacyjnego wyjaśniam, co następuje:

W Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Suwałki uchwalonym uchwałą nr XLVII-378/98 Rady Miejskiej w Suwałkach z dnia 18 czerwca z 1998 r., zmienionym uchwałą nr XXXVI/342/2001 z dnia 31 stycznia 2001 r., występuje jedynie główny układ komunikacyjny miasta – istniejący i projektowany. Wynika to z samej istoty studium, które zgodnie z art.9 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. Nr 80, poz. 717, z późn. zm.), sporządza się w celu określenia polityki przestrzennej gminy

W dziale V studium noszącym tytuł: „Przesłanki konstrukcji strategii rozwoju miasta”, w pkt. 1 „Słabe i silne strony miasta (metoda SWOT)” za „słabą” stroną miasta uważa się między innymi **„niedorozwój infrastruktury komunikacyjnej miasta”**. Natomiast w pkt. 3 tego działu, zatytułowanym „Cele rozwoju”, **jako jeden z celów szczegółowych wskazuje się „działania na rzecz poprawy stanu komunikacji w mieście”, polegające na „ukształtowaniu czytelnego i sprawnego układu komunikacyjnego,**

zapewniającego dobre powiązania wewnątrzmijskie: między osiedlami, między osiedlami - a centrum, między osiedlami – a głównymi koncentracjami miejsc pracy i wypoczynku”.

Przebieg projektowanej ulicy ma zatem na celu usprawnienie komunikacji miejskiej w myśl zaleceń Studium, a tym samym zabezpieczenie ważnego interesu publicznego.

Ad. 7. i Ad. 8.

Zarzut stawiany przez Panią Urszulę Grzędzińską, jakoby nikt nie informował Jej o planach z roku 1992 i 1994 jest również bezpodstawny. Oba te plany sporządzane były w trybie art. 27 i 29 ustawy z dnia 12 lipca 1984 r. o planowaniu przestrzennym, szczegółowo określających sposób powiadamiania o przystąpieniu do sporządzenia i wyłożenia do publicznego wglądu.

Zaprojektowany w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego przebieg ulicy klasy „Z” jest więc kontynuacją poprzednich rozwiązań przestrzennych, których celem było powiązanie poprzez rzekę terenów zachodnich ze śródmieściem i wschodnią częścią miasta. Poparty jest badaniami i studiami nad możliwością skomunikowania miasta na kierunku wschód – zachód, przy uwzględnieniu istniejącej sieci ulicznej i umożliwia komunikacyjne omińnięcie zabytkowego Śródmieścia Suwałk. Przebieg zaprojektowanej ulicy jest optymalny, nie narusza bowiem zabytkowej tkanki miejskiej. Przebieg zaprojektowanej komunikacji publicznej jest prawidłowy ze względu na kształtowanie układu komunikacyjnego tej części obszaru, a jej parametry odpowiadają warunkom technicznym, jakim powinny odpowiadać drogi publiczne i ich usytuowanie (Ustawa z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych, z późniejszymi zmianami oraz Rozporządzenie Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej z dnia 2 marca 1999 r. w sprawie warunków

technicznych, jakim powinny odpowiadać drogi publiczne i ich usytuowanie). Ponadto projekt planu uzyskał wszystkie wymagane prawem uzgodnienia, również w zakresie kształtowania komunikacji.

W punkcie 8 Pani Urszula Grzędzińska pisze o istniejącej „lokalnej drodze przebiegającej w niedalekim sąsiedztwie”, która jakoby miała być przeznaczana w planach zagospodarowania przestrzennego z roku 1975 pod nową ulicę. Tymczasem projekt planu sporządzony w latach 1972-1975 przez Powiatowy Zespół Urbanistyczny w Suwałkach nie został uchwalony. Nie wskazywał też jako ciągu ulicznego drogi, o której pisze Pani Grzędzińska. W projekcie tego planu droga łącząca ulicę Kościuszki z ul. Zastawie przebiegała powyżej gruntów Pani Urszuli Grzędzińskiej.

Ad. 9.

Odnosząc się do zarzutu konfabulacji, nieznajomości terenu i rzekomych sugestiach wysuwanych przez projektantów wyjaśniam, co następuje:

- W czasie dyskusji publicznej dokładnie przedstawiono wszystkim jej uczestnikom projekt planu. Ponadto zainteresowani zostali zapoznani z materiałami wejściowymi do projektu, czyli z planszą inwentaryzacyjną, na której przedstawiony jest stan istniejący i planszą obrazującą strukturę własnościową na tym terenie. Sporządzenie tych dokumentów nie byłoby możliwe, gdyby zespół projektantów tak, jak sugeruje Wzywająca, nie był zapoznany z terenem.
- Co do zasady bowiem, w czasie każdej dyskusji publicznej projektanci, zapoznają właścicieli terenów objętych planem z przebiegiem procedury planistycznej oraz powiadamiają o prawach przysługujących tym właścicielom, takich jak:

- zagwarantowana art.18 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym możliwość składania uwag do wyłożonego do publicznego wglądu projektu planu,
- zagwarantowana art. 35 ww. ustawy możliwość wykorzystywania w sposób dotychczasowy terenów przeznaczonych w planie na inne cele do czasu ich zagospodarowania zgodnie z planem, chyba że w planie ustalono inny sposób tymczasowego zagospodarowania,
- zagwarantowana art. 36 ww. ustawy możliwość żądania od gminy odszkodowania za poniesioną rzeczywistą szkodę albo wykupienia nieruchomości lub jej części w przypadku, gdy realizacja ustaleń planu uniemożliwia lub ogranicza właścicielowi korzystanie z danej nieruchomości lub jej części w sposób dotychczasowy lub zgodny z dotychczasowym przeznaczeniem.

Skoro tak, to zdziwienie budzić musi fakt, iż rzetelne informowanie właścicieli terenów o ich prawach może wywoływać niezadowolenie.

Ad. 10.

W aspekcie podniesionego przez Panią Urszulę Grzędzińską zarzutu „ewidentnego naruszenia interesu prawnego” stwierdzić należy, że Rada Miejska miała ustawowe uprawnienia do ograniczenia przysługującego Pani Grzędzińska prawa własności. Kwestia ta wyjaśniona została w części odnoszącej się do postawionego przez Panią Urszulę Grzędzińską głównego zarzutu w tym zakresie.

Nie znajduje jednak uzasadnienia stwierdzenie, że Pani Grzędzińska została pozbawiona swojej własności z powodu pozbycia się przez władze samorządowe części gruntu stanowiącego drogę lokalną na rzecz osoby fizycznej. Jak już wyjaśniono w odpowiedzi na pkt. 7 i 8 droga ta nie była brana

pod uwagę w poprzednich opracowaniach planistycznych jako potencjalny układ komunikacyjny.

W odniesieniu do kwestii pozbawienia Pani Grzędzińskiej, poprzez zawarte w planie ustalenia miejsca pracy, jakim jest prowadzone gospodarstwo ogrodnicze wyjaśnić należy, iż zgodnie ze Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Suwałki tereny gospodarstwa ogrodniczego Pani Grzędzińska, jak i gospodarstwa sąsiedniego, położone są w strefie „B” ochrony konserwatorskiej i przeznaczone są pod kształtowanie zieleni parkowej, sportowej i rekreacyjnej. W dziale VIII tekstu studium „Polityka w zakresie ochrony środowiska kulturowego” wskazuje się natomiast najważniejsze postulaty konserwatorskie dla tej strefy. Do nich należą między innymi: „zachowanie priorytetu funkcji usługowo – mieszkalnej poprzez likwidację bezwartościowej zabudowy gospodarczej oraz zakładów produkcji rolno – zwierzęcej i ogrodniczo – szklarniowej, w miejsce których powinny być sytuowane obiekty mieszkaniowe i usługowe.”

Biorąc pod uwagę fakt, iż miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego musi być zgodny ze studium, utrzymanie funkcji gospodarstw rolniczych na tym terenie jest niemożliwe. Plan proponuje zatem czasowe utrzymanie gospodarstw, z docelowym ich przeznaczeniem na usługi z zakresu sportu i rekreacji. Pani Grzędzińska w trakcie dyskusji publicznej podczas omawiania ustaleń planu została o tym poinformowana.

Ad.11.

Zarzut jakoby ustalenia planu naruszały ochronę nowo zagospodarowanych terenów rekreacyjnych, bezpośrednio graniczących z nieruchomością Pani Grzędzińska jest również bezpodstawny.

W Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Suwałki uchwalonym uchwałą nr XLVII-378/98 Rady Miejskiej w

Suwałkach z dnia 18 czerwca z 1998 r., zmienionym uchwałą nr XXXVI/342/2001 z dnia 31 stycznia 2001 r., tereny położone wzdłuż rzeki Czarnej Hańczy oraz wokół Zalewu Arkadia przeznaczone są pod zieleni parkową, sportową i rekreacyjną. Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego rejonu ulicy Zarzecze w pełni respektuje zapisy zawarte w Studium, pozostawiając dla potrzeb rekreacji oraz zieleni parkowej zagospodarowane do potrzeb wypoczynku, sportu i rekreacji tereny nadrzeczne, Tereny te stanowią naturalną kontynuację urządzonych terenów rekreacyjnych położonych wokół Zalewu Arkadia. Zwrócić uwagę należy, że Pani Grzędzińska nie podaje na czym polega, w jej ocenie, naruszenie ochrony terenów rekreacyjnych bezpośrednio graniczących z nieruchomością.

Reasumując powyższe - decyzje planistyczne w uchwalonym miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego rejonu ulicy Zarzecze, w tym rozstrzygnięcia wszystkich wniosków i uwag, podjęte zostały w oparciu o przepisy ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. Nr 80, poz. 717, z późn. zm.) i przepisy szczególne odnoszące się bezpośrednio lub pośrednio do spraw zagospodarowania przestrzennego, zostały również podjęte w oparciu o studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego, a także w oparciu o wiedzę merytoryczną projektanta uprawnionego do projektowania zagospodarowania przestrzennego oraz dostępny materiał archiwalny.

Dotyczy to również rozstrzygnięcia uwag Pani Urszuli Grzędzińskiej, składanych w trybie sporządzania planu. Uwagi Pani Urszuli Grzędzińskiej analizowano pod kątem wszystkich zagadnień, które obowiązkowo uwzględnia się w planowaniu przestrzennym. Nie zostały one uwzględnione z przyczyn merytorycznych i prawnych przedstawionych w uzasadnieniu do uchwały nr

VI/39/07 Rady Miejskiej w Suwałkach z dnia 31 stycznia 2007 r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego rejonu ulicy Zarzecze. O sposobie rozstrzygnięcia nieuwzględnionych uwag składanych do projektu planu Pani Urszula Grzędzińska została powiadomiona w piśmie znak: AGP-VII-7321/30/17/06 z dnia 08 grudnia 2006 r.

W związku z powyższym stwierdzam, iż Rada Gminy podejmując ww. uchwałę działała w zgodzie z obowiązującym prawem. Dlatego też, wezwania Pani Urszuli Grzędzińskiej nie uwzględnia się.